

Ξενοφών, Ελληνικά, 2.4.23

Μετάφραση

Τῇ δ' ὕστεραία οἱ μὲν τριάκοντα
πάνυ δὴ ταπεινοὶ
καὶ ἔρημοι
συνεκάθηντο ἐν τῷ συνεδρίῳ·
τῶν δὲ τρισχιλίων
ὅπου ἕκαστοι τεταγμένοι ἦσαν,
πανταχοῦ
διεφέροντο πρὸς ἀλλήλους.
Ὅσοι μὲν γὰρ ἐπεποιήκεσάν τι βιαιότερον
καὶ ἐφοβοῦντο,
ἔλεγον ἐντόνως
ὥς οὐ χρειή καθυφίεσθαι
τοῖς ἐν Πειραιεῖ·
ὅσοι δὲ ἐπίστευον
μηδὲν ἡδικηκέναι,
αὐτοὶ τε ἀνελογίζοντο
καὶ ἐδίδασκον τοὺς ἄλλους
ὥς οὐδὲν δέοιντο τούτων τῶν κακῶν,
καὶ ἔφασαν οὐκ χρῆναι
πείθεσθαι τοῖς τριάκοντα
οὐδ' ἐπιτρέπειν ἀπολλύναι τὴν πόλιν.
Καὶ τὸ τελευταῖον
ἐψηφίσαντο ἐκείνους μὲν καταπαῦσαι,
ἄλλους δὲ ἐλέεσθαι.
Καὶ εἶλοντο δέκα, ἓνα ἀπὸ φυλῆς.

Την ἐπόμενη μέρα οἱ Τριάκοντα
πολύ ταπεινωμένοι
καὶ εγκαταλελειμμένοι
συγκεντρώθηκαν στὴν αἴθουσα συνεδριάσεων·
οἱ τρεῖς χιλιάδες ἀπὸ τὴν ἄλλη,
ὅπου βρισκόταν ὁ καθένας τους,
σε ὅλα τὰ μέρη τῆς πόλης
διαφωνοῦσαν μεταξύ τους.
Γιατί ὅσοι εἶχαν διαπράξει βιαιότερες πράξεις
καὶ φοβούνταν,
υποστήριζαν ἐντόνα
ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ υποχωρήσουν
σε αὐτοὺς ποὺ βρίσκονταν στὸν Πειραιά·
ὅσοι ἀφετέρου πίστευαν
ὅτι δὲν εἶχαν διαπράξει κανένα ἀδίκημα,
οἱ ἴδιοι συλλογίζονταν
καὶ προσπαθοῦσαν νὰ πείσουν καὶ τοὺς ἄλλους
ὅτι δὲν χρειαζόταν νὰ υποφέρουν αὐτὰ τὰ δεινά
καὶ ἔλεγαν ὅτι δὲν πρέπει
νὰ υπακούσουν στοὺς Τριάκοντα
οὔτε νὰ τοὺς ἐπιτρέψουν νὰ καταστρέψουν τὴν πόλιν.
Καὶ στὸ τέλος
αποφάσισαν νὰ καθαιρέσουν ἐκείνους ἀπὸ τὴν ἐξουσία
καὶ νὰ ἐκλέξουν ἄλλους.
Καὶ ἐξέλεξαν δέκα, ἓναν ἀπὸ κάθε φυλῆ.

Τῇ δ' ὕστεραία οἱ μὲν τριάκοντα πάνυ δὴ ταπεινοὶ καὶ ἔρημοι συνεκάθηντο ἐν τῷ συνεδρίῳ· τῶν δὲ τρισχιλίων ὅπου ἕκαστοι τεταγμένοι ἦσαν, πανταχοῦ διεφέροντο πρὸς ἀλλήλους. Ὅσοι μὲν γὰρ ἐπεποιήκεσάν τι βιαιότερον καὶ ἐφοβοῦντο, ἐντόνως ἔλεγον ὥς οὐ χρειή καθυφίεσθαι τοῖς ἐν Πειραιεῖ· ὅσοι δὲ ἐπίστευον μηδὲν ἡδικηκέναι, αὐτοὶ τε ἀνελογίζοντο καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδασκον ὥς οὐδὲν δέοιντο τούτων τῶν κακῶν, καὶ τοῖς τριάκοντα οὐκ ἔφασαν χρῆναι πεῖθεσθαι οὐδ' ἐπιτρέπειν ἀπολλύναι τὴν πόλιν. Καὶ τὸ τελευταῖον ἐψηφίσαντο ἐκείνους μὲν καταπαῦσαι, ἄλλους δὲ ἐλέεσθαι. Καὶ εἶλοντο δέκα, ἓνα ἀπὸ φυλῆς.